

Claes Steffens

Claes Wybe Steffens is geboren 12 augustus 1905 in Hijlaard (Baarderadeel). Hij was de zoon van Johannes Steffens en Tryntje Bolman.

Claes vertrok naar Indië in 1926. Hij werkte bij de Belastingdienst. Hij trouwde met Helena Siemons op 7 maart 1930 te Magalang en ze kregen een kind. Zijn vrouw overlijdt in 1932. Hij vertrekt in 1933 naar Nederland om daar rechten te gaan studeren. Hij hertrouwde op 12 augustus 1936 in Hilversum met Maria Regina Petronella Bergsma. Hij promoveerde in 1936 in het Indisch Recht. In september van dat jaar vertrok hij weer naar Indië. Op 26 juli 1938 werd zoon Hans geboren en op 31 januari 1942 zoon Hendrik.

收容所 Camp	馬六甲	營號 No.	馬六甲 2468
姓名 Name	Steffens, C.W.	生年月日 Date of Birth	12.8.1905
國籍 Nationality	荷蘭	所屬部隊 Unit	711 D ATK 2 BK BATAVIA
階級身分 Rank	1st Lt. 711 D 20300	捕獲日期 Date of Capture	1942.2.8
捕獲場所 Place of Capture	SOEKIBOEMA TSIRANDJANG	母名 Mother's Name	TRINTJE BOLMAN
父名 Father's Name	JOHANNES	職業 Occupation	稅關吏
本籍地 Place of Origin	HILVERSUM NEDERLAND	特記事項 Remark	34020
通報先 Destination of Report	1114 STEFFENS TANAH BERANGKAP BAT. 101		

其他資訊
Other Information
昭和二十年二月八日聯合國軍司令部

Tijdens de mobilisatie was hij fourier in Batavia. Hij werd gevangen genomen op 8 maart 1942 te Soekiboema Kenimoera Tsirandjang en geïnterneerd in kampen op Java. Op 9 februari 1943 ging hij met de Roko Maru met ongeveer 1000 krijgsgevangenen (300 Nederlanders, 700 Engelsen) van Batavia naar Singapore. Deze groep wordt aangeduid als Java Party 13, het 13e krijgsgevangenen-transport, dat van Java vertrok. Drie dagen later kwam het schip aan in Singapore. De krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Van daar gingen ze per trein naar de Birma-spoorweg in Thailand om tewerkgesteld te worden.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners

ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Na de oorlog ging hij kort naar Nederland en in oktober 1946 keerde hij met de Oranje (2) van Amsterdam naar Batavia terug. Hij was in 1950 hoofd belastingen op Timor. In april 1951 vertrok hij naar Hollandia, Nieuw-Guinea.

Nederlands Nieuw Guinea is na de soevereiniteitsoverdracht aan Indonesië in 1949 een overzees gebiedsdeel van Nederland tot 1962. Scouting werd in Nieuw Guinea geïntroduceerd door onderwijzers, missionarissen en zendelingen uit Nederland die voor hun werk naar Nieuw Guinea waren gekomen. De beweging is in 1950 opgericht met slechts een paar groepen een paar dozijn voornamelijk Nederlandse jongens, maar groeide snel tot bijna honderd groepen. In 1962 waren er ongeveer 3000 leden waarvan zowat 500 meisjes. Eén van de oprichters was oubaas Herscheidt, andere namen van leiders die hun energie en vrije tijd gaven zijn de oubazen Steffens, Dröse, Cramm en hopman van Herwaarden. Steffens werd assistent districtscommissaris trainingen. In 1954 kreeg hij een zilveren Jacobsstaf. In 1959 werd een Gouden Jacobsstaf uitgereikt aan Ruddy Cramm en een zilveren aan Dirk Tarenskeen. In 1960 wordt het 10 jarig bestaan gevierd o.l.v. Districtscommissaris Oubaas Paulus. Leonard Herscheidt, F.J. Palenewen, F.J. Siahaya, J.M. Sorentou en R.C. Paulus ontvingen een Gouden Jacobsstaf voor hun inzet voor de beweging. De gouverneur van Nederlands Nieuw Guinea, Pieter Plateel, zelf oud scout, werd beschermheer van de Nieuw Guinea scouts. In 1962 moest Nederland onder grote internationale druk afstand doen van Nieuw Guinea. De scouts werden ondergebracht in de Indonesische organisatie.

In 1957 ging het gezin naar Brisbane in Australië.

Meer informatie

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Registratie C.W. Steffens \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[Claes Wijbe Steffens \(1905-\) » Stamboom Steffens Steenwijk, Genealogie Steffens »](#)

[Genealogie Online](#)

[De Indische courant » 29 jul 1936 - Art. 14 | Delpher](#)

[Oost-Indië: Stamkaarten Ambtenaren | Nationaal Archief](#)

[Java Party 13 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Roko Maru.htm](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 33, 1950-1951, no 12, 1951 » 1951-09 - Pag. 30 | Delpher](#)

[Enkele aspecten van de scouting op Nederlands Nieuw-Guinea 1950-1962 - Nationaal Scouting Museum](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.